

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 681 יום ה' 14 בנובמבר 2013

השבוע בגיליון

בקרוב תיסגר פירצת המס של "חברה נשלטת זרה" – חנ"ז

ביטול חישוב מס מאוחד לבני זוג העובדים באותו עסק !

מ"ה – פ"ש אינו רשאי להוציא שומה מוגזמת גם כאשר הספרים פסולים //
מ"ה – קיזוז הפסדים, הוצאות מימון, ניכוי פחת, מחילת חוב //
מיסים – ייצוגית – היקף אחריות רו"ח מבקר ונאמן לסדרת אג"ח //

נעצר אמריקאי שמכר תארים מזוייפים // נעצר עד תום ההליכים חשוד
בעבירות מע"מ // רשות המסים: פשיטה חסרת תקדים באילת // 69% עברו את
מבחני לשכת עורכי הדין //

עדכונים מהשטח

תאמר פסיקה

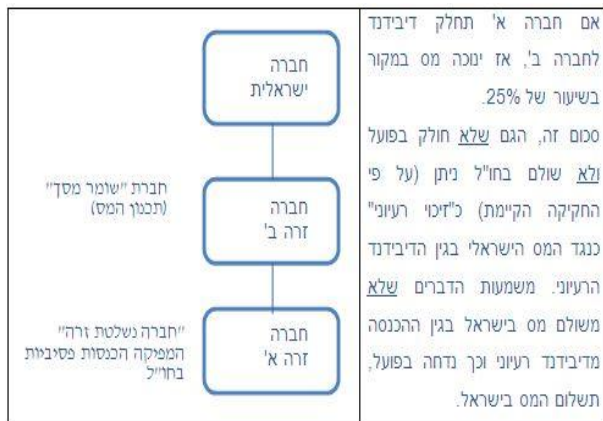
מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

בקרוב תיסגר פירצת המס של "חברה נשלטת זרה" – חנ"ז

◆ סגירת תכנון נוסף הוא התכנון שרשות המסים מכנה **תכנון "שומר מסך"**. על פי תכנון זה ממקמים "חברת ביניים" זרה (חברה ב') בין בעל השליטה הישראלי לבין החברה הזרה שמפיקה את ההכנסות הפאסיביות (חברה א'). בחירת חברת הביניים צריכה להיות כזו שתיצור "זיכוי מס רעיוני", שיחול כנגד מס ההכנסה הישראלי שנובע מהדיבידנד הרעיוני.

◆ עפ"י הודעת רשות המסים, זהו התרשים של **"תכנון שומר מסך"**:

◆ במסגרת הצעת החוק שאושרה בוועדת הכספים הציעה רשות המסים שלא להתחשב ב"זיכוי רעיוני" בחו"ל, שמטרתו להימנע מתשלום מסים, אלא, כאשר ישולם המס בפועל בחו"ל. כלומר, בשנה שבה ישולם המס הזר בחו"ל, הוא יזוכה כנגד ההכנסות הישראליות ובמידת הצורך אף יוחזר לנישום, ששילם אותו.

◆ הצעת חוק זו תובא בימים הקרובים לקריאה שנייה ושלישית בכנסת.

◆ ביום 11.11.13 אישרה ועדת הכספים של הכנסת את הצעת רשות המסים לסגירת פרוצטור מס במודל "חברה נשלטת זרה" (חנ"ז).

◆ כידוע, חברה נשלטת זרה הינה חברה זרה הנשלטת על ידי תושבי ישראל ואשר רוב ההכנסותיה הן הכנסות פסיביות (ריבית, תמלוגים, שכר דירה, דיבידנד ורווח הון).

מודל המס כיום קובע, שיראו את "בעל השליטה" הישראלי כאילו קיבל דיבידנד מהחברה הזרה הנשלטת לפי חלקו, על אף שהחברה לא חילקה את הדיבידנד בפועל, וזאת כדי להתגבר על תכנון והימנעות מחלוקת דיבידנד לישראל ודחייה ארוכה של תשלום מסים בישראל.

◆ עפ"י הודעת רשות המסים, לאורך השנים, חברות משמעותיות נצלו פרוצטור מס, שלא אליהן התכוון המחוקק, ובצעו תכנוני מס "קשים" המבוססים על פרשנות קיצונית, שפגעו בבסיס המיסוי הישראלי בהיקפי מס של מאות מיליוני ש"ח רבים לשנה.

◆ רשות המסים נתנה דוגמאות לתכנון המס וסגירתו, **כך למשל, סגרה רשות המסים פירצה**: במקרה של מכירה של מניות זרות על ידי אותה "חברה נשלטת זרה", לעיתים נטען על ידי מייצגי החברות, כי לא מדובר ברווח שהוא "הכנסה פסיבית" אלא הכנסה עסקית ומשכך, אין לחשב בגינו הכנסה מדיבידנד רעיוני. במסגרת הצעת החוק נקבע, כי במקרים של מכירת מניות שהוחזקו על ידי "החברה הנשלטת הזרה" מעל לשנה – הרווח ממכירתן ייחשב ל"הכנסה פסיבית" וישולם בגינו "דיבידנד רעיוני". ואילו לגבי החזקה בתקופה קצרה משנה ניתן יהיה להוכיח בפני פקיד השומה שמדובר בהכנסה עסקית.

ביטול חישוב מס מאוחד לבני זוג העובדים באותו עסק! ויקטור עטיה, עו"ד (רו"ח) גולדמן ושות' - משרד עורכי הדין

למרות הפסיקה, העיר כבוד הנשיא, כי אכן מדובר בעיוות תוך שהוא ממליץ למחוקק לתקן את החוק בעניין.

♦ לאחר קביעת ההלכה המחודשת בעניין, התעוררה מחאה רחבת היקף בעיקר מבין עשרות אלפי בני זוג העובדים יחד בעסק משותף. המוחים דפקו על שערי הכנסת, בעיקר על דלתו של שר האוצר שיתקן לאלתר את העיוות. המוחים טענו מצידם, כי עבודתם המשותפת של בני הזוג היא אמיתית, וכי אף תורמת ביותר לצמיחת כלכלת המדינה, בכך שכוח עבודה משמעותי מחזק שורותיהם של העסקים הקטנים ועל כך בטח שלא מגיע לבני הזוג "עונש", נהפוך הוא ראוי היה אף לתת להם פרס או תמריץ בעניין.

♦ לבסוף, נעתר שר האוצר לפיד למחאת הנישומים ולקח כאמור יוזמה בעניין לטובת תיקון החוק. יש לציין כי מדובר בצעד אמיץ מצד הממשלה שכן תיקון חוק זה ככל הנראה יעלה למדינה במאות מיליוני ש"ח. אובדן הכנסות המדינה ממיסים בגין תיקון זה תכריח את הממשלה למצוא מקורות הכנסה חלופיים ואולי אף תביא לגזרות אחרות במקומן, שתפגענה בפרופולאריות של הממשלה הנוכחית.

למרות זאת נראה כי כולם מבינים שעדיף שעיוות זה יתוקן, שכן ברור, כי אינו עומד בכללי הצדק ואף עלול לעכב צמיחה כלכלית בכך שבנות הזוג תבחרנה מתוך כדאיות כלכלית עבורן לשבת בבית במקום לתת יד חמה ותומכת לעסק המתפתח של הבעל.

♦ הצעת החוק שהוגשה ואושרה בועדת השרים כאמור, נדיבה עד מאד כלפי הנישומים בכך שהיא למעשה מאפשרת לבני הזוג לעבוד יחד כמעט בכל תנאי וללא מגבלת הכנסה. היא אף מאפשרת לבני הזוג בתנאים מסוימים לעבוד מהבית, דבר שמטבעו עלול היה לעורר חשש למצגי שווא. למעשה הצעת חוק זו הינה הבעת אמון בצביבור מצד הממשלה ועל כך ראוי לציין את "בגרותה" של הממשלה הנוכחית שאינה מחפשת "חיים קלים" ואינה מטילה דופי באופן גורף בכלל הצביבור שלרוב נוהג בתמימות.

♦ משמעות הצעת החוק, הינה ריקון כמעט מוחלט של הוראות החישוב המאוחד, אשר לאחר שיפורסם החוק, עפ"י ההצעה, תהיה תחולתו החל מיום 1.1.2014.

♦ ועדת השרים של הממשלה לענייני חקיקה אישרה בישיבתה האחרונה מיום 11.11.2013 את תזכיר הצעת החוק של שר האוצר, מר יאיר לפיד, לפיה יבוטל חישוב המס המאוחד לבני זוג נשואים שלגביהם מתקיימת תלות במקור הכנסתם מאחר והם עובדים באותו עסק שבבעלותם המשותפת או שבבעלות אחד מהם.

♦ הצעת החוק נועדה לתקן עיוות היסטורי אשר עבר תהפוכות וטלטלות בעיקר בעשור האחרון. הזעזוע הראשון שסעיף חוק זה ספג החל בפסיקת בית המשפט העליון בפס"ד קלס (ע"א 900/01) (להלן: "פס"ד קלס"), בפסק דין זה קבע בית המשפט העליון, בניגוד לנורמה שהייתה קיימת שנים רבות קודם לפסה"ד ואף בניגוד ללשון החוק, כי בני זוג העובדים בעסק משותף יכולים לסתור את החזקה לפיה מתקיימת תלות במקור הכנסתם ומתוקף כך יכולים הם ליהנות מחישוב מס נפרד, שכמובן מקל עד מאד על נטל המס.

להזכירכם, ב"חישוב מאוחד" מתווספות הכנסות האישה והבעל, כך שנטל המס גדול יותר, שכן כל אחד מבני הזוג בנפרד לא נהנה מהמדרגות הנמוכות.

♦ בהלכת קלס "רמז" בית המשפט העליון לרשות המיסים, כי סעיף חוק זה הינו מיושן ואינו מתאים לרוח התקופה המודרנית בה שני בני הזוג יוצאים מביתם לטובת פרנסת התא המשפחתי. עפ"י הרמז, הזמנים בהם האישה "נשארה" בביתה ועסקה בעיקר בגידול הילדים בעוד שהבעל יצא לטובת הפרנסה, עברו מן העולם. על כן, יש להפוך את העדשה שמבעדה מסתכלת רשת המס על נישומיה כך שבמקום לסבור שכלל הנישומים מערימים על המערכת ומדווחים "כאילו" האישה עובדת בעסק, ראוי לסבור, כי אכן האישה עובדת בעסק ורק מעטים עדיין מערימים על המערכת. כשאבחנה זו מתקיימת ברור, כי החוק אמור להיות מנוסח באופן שונה אך למרות פסיקת בית המשפט העליון שנתן פירוש מאולץ ולא דווקא ללשון החוק, לא טרח המחוקק לשנות את לשון החוק בעניין.

♦ רשות המיסים מבחינתה, לא הרימה ידיים וניצלה את המצב לפיו לשון החוק נותרה בעינה וכך ניסתה היא את "מזלה" שוב בבית המשפט העליון כשהפעם בראשו עמד כבוד נשיא בית המשפט העליון, כב' השופט אשר גרוניס, הידוע כפורמליסט שנוטה לתת פרשנות דווקנית לחוק מתוך אמונה שהחוק נקבע ע"י המחוקק ולא ע"י בית המשפט.

♦ לאחר מכן הגיע מקרה (מפורסם) נוסף, דומה עד מאד למקרה קלס, וכצפוי פסק בית המשפט העליון (ע"י כב' הנשיא א. גרוניס) להפוך את הלכת קלס ולהשיב את הנורמה המשפטית בעניין לנקודת ההתחלה (ראה פס"ד מלכיאל ושקורי).

פ"ש אינו רשאי להוציא שומה מוגזמת גם כשהספרים פסולים עמ"ה 148/08 אימפלה אופנת נעליים נגד פקיד שומה ירושלים ויקטור עטיה, עו"ד (רו"ח)

"מערכת המנהל" היא זו שכללה ספר כניסת טובין, ספר הזמנות, ספר תנועות מלאי. ממערכת זו גם הופקו חשבוניות מס שהועברו בממשק אוטומטי למערכת החשבשבת ועל כן מערכת מנהל הינה חלק מספרי המערכת וכל סטיה שנמצאה בהם הינה סטייה מהוראות ניהול ספרים. בנסיבות בהן נפסלו ספרי המערכת כדין, ושיעור הרווח הגולמי שהציגה המערכת היה נמוך באופן משמעותי משיעור הרווח הגולמי המקובל בענף הנעליים, הונח הבסיס לשומה על פי השפיטה. ביהמ"ש קבע כי השומה שבנה המשיב מתעלמת מהטענות העקביות של המערכת לפיהן, לא מכרה חומרי גלם. בנסיבותיו של עניין זה, לא עמד בסיס הולם לקביעת המשיב לפיה, היה למערכת רווח ממכירת חומרי הגלם. במקרה זה, יש לבטל חלק זה של השומה.

◆ הקשיים שהעמידה המערכת הכפולה של המערכת לפני המשיב לא היו קשיים של מה בכך, ושיקולי המשיב לגבי פרשנות נתוני מערכת המנהל לא היו מופרכים. במצב דברים זה גוברת על כל שיקול ההלכה המשפטית המתווה את מידת ההתערבות של בית המשפט בשומה, והמגבילה את ההתערבות במצבים שבהם השומה נקבעת על פי מיטב השפיטה.

◆ מן הצד האחר נקבע גם, כי נטל הראיה שהשומה מופרזת, במקרה מעין זה רובץ על הנישום המערער על השומה, והוא כבד ביותר להרמה. עם זאת, הובהר בפסיקה, כי בית המשפט יבדוק לבל תהיה השומה שרירותית, גם במצב בו הנישום לא מילא חובותיו. ביהמ"ש קבע, כי טענתה העקבית של המערכת שאינה מוכרת חומרי גלם למעשה לא נבדקה כנדרש ונדחתה על ידי המשיב על סמך אינדיקציה בלתי מספקת, אף שניתן היה לבדקה. במצב דברים זה, קביעה כזו בשומה הייתה למעשה שרירותית, זאת מאחר שלא הייתה לה אחיזה של ממש בראיות.

לעומת זאת, הנתונים שעמדו לפני המפקח – כאשר באה לחשב את הרווח הגולמי ממכירת נעליים מוגזמות – נבעו מנתוני המערכת עצמה, וכאמור לא היה ביד המערכת להתנער מנתוני מערכת המנהל.

תוצאה:

◆ ביהמ"ש פסק, כי יש לקבל את הערעור על השומה של המערכת ולהורות, כי הרווח הגולמי יחושב ממכירת נעליים מוגזמות בלבד. הערעור התקבל בחלקו. נפסקו 15,000 ש"ח הוצאות לטובת המערכת

ניתן ביום: 4.11.2013

ב"כ המערכת: עו"ד קובי גולדמן ועו"ד (רו"ח) ויקטור עטיה, ממשרד עו"ד גולדמן ושות'
ב"כ המשיב: עו"ד חגי דומברוביץ', פרק' מחוז י-ם

◆ המערכת עוסקת בענף הנעליים ובכלל זה עיצוב, ייצור ושיווק נעליים. עיקר ייצור הנעליים, נעשה עבור המערכת על ידי קבלני משנה ויצרנים הממוקמים בחברון. על פי גרסת המערכת, את מרבית חומרי הגלם לייצור הנעליים רכשה מספקים בישראל ומחולל, וסיפקה אותם לקבלנים לייצור נעליים (להלן: "היצרנים"). לטענת המערכת, אמצעי הייצור שהועברו ליצרנים, לרבות חומרי הגלם, נשארו רכושה, דהיינו היצרנים בחברון לא קנו אותם ולא שילמו עבורם. בגמר ייצור הנעליים, העבירו קבלני הייצור את הנעליים למערכת. המערכת ניהלה עסקיה באמצעות שתי מערכות מחשב: "מנהל" ו"חשבשבת", כאשר לטענת המערכת, היא ניהלה את חשבונותיה על פי הוראות הדין ע"י החשבשבת, ומערכת "מנהל" נוהלה במשרדה לשימוש עצמי על ידי העובדים במשרד שאינם חשבונאים. על פי עמדת המערכת, מערכת "מנהל" לא היוותה חלק מהנהלת החשבונות שלה. המשיב מצא סטיות וליקויים בספרים. בגין אותם ליקויים, נשלחה למערכת ביום 16.10.07 הודעה על פסילת הספרים בהתאם לסעיף 130(ג) לפקודת מס הכנסה. השומה שהוצאה למערכת, התבססה על רישומיה היומיים של המערכת לגבי רכישת הנעליים הגמורות מקבלני הייצור, במערכת המנהל. לפי נתונים אלו קבע המשיב את הרווח הגולמי ממכירת נעליים גמורות. כמו-כן, על יסוד ניתוח התנועות במערכת המנהל, חישב המשיב רווח גולמי ממכירת חומרי גלם לקבלני הייצור באוטונומיה. שני הסכומים שהתקבלו הביאו לחישוב הרווח הגולמי הכולל, ועל בסיסו נקבעה הכנסה חייבת לכל אחת מן השנים שבשומה.

◆ לטענת המערכת, יש לדחות את הטענה לפיה, קיימים ליקויים בשיטת ניהול הספרים שלה, ככל שהיא נסמכת על השוואת שתי מערכות המחשב שהיא מנהלת. המערכת הטעימה, כי המערכת היחידה על פיה יש לבחון את התנהלותה העסקית היא, מערכת ה-"חשבשבת". המערכת הפנתה לדברי רואה החשבון ביטן שהבהיר, כי הנתונים במערכת המנהל הם אינפורמטיביים בלבד, ואינם משמשים לתביעת ההוצאות בדוחות הכספיים. כמו-כן, מערכת המנהל לא כללה בתוכה הנחות, החזרות, ייבוא, תבניות ייצור ועוד. המערכת הוסיפה, כי שגה המשיב בהניחו כי כל פריט במערכת זו מציין עסקה או כל תג מחיר מציין עסקה.

◆ המשיב טען מנגד, כי אין לקבל את טענת המערכת לפיה יש להתחשב במערכת "חשבשבת" בלבד לצורך הנהלת החשבונות שלה בהדגישו, כי ללא ספרי מערכת מנהל אין למערכת מערכת פנקסים הדרושה על פי החוק.

ביהמ"ש המחוזי בי-ם - בפני כב' הש' מרים מזרחי:

◆ ביהמ"ש סבור כי המערכת עושה שימוש ב"מערכת מנהל" לניהול חשבונותיה, ו"מערכת חשבשבת" אינה מספקת את כל צרכי ניהול החשבונות הנדרשים בחוק.

קיצוץ הפסדים, הוצאות מימון, ניכוי פחת, מחילת חוב
עמ (ח"י) 10592-03-09 אדווקט טכנולוגיות חדשניות בע"מ נ' פקיד שומה עכו
אינגה אייזנברג, עו"ד

בעל מניות. המשיב סבור, כי כל עסקת מחילת החוב הינה עסקה מלאכותית ואינה משקפת את המציאות.

ביהמ"ש המחוזי בחיפה – כב' הש' רון סוקול:

◆ ביהמ"ש קבע, כי שאלת סיווג הכנסותיה של המערערת מתעוררת אגב דרישתה לקזז מהכנסותיה מהשכרת חלקי המבנה את ההפסדים העסקיים שצברה בעבר. הוראת סעיף 28(ב) לפקודה שהיא הרלבנטית, מתירה לנישום לקזז הפסדים מעסק או משלח יד רק כנגד הכנסות מעסק או משלח יד משנים אחרות. במקרה הנדון מבקשת המערערת לקזז הפסדי עבר שנצברו לה מפעילותה היצרנית. אין חולק, כי הפסדים אלו היו הפסדים מעסק, במובן סעיף 28 לפקודה. על מנת שהמערערת תוכל לקזז את הפסדיה העסקיים מהכנסותיה מדמי שכירות, עליה לשכנע, כי ההכנסות הינן הכנסות מעסק או ממשלח יד במובן סעיף 2(א) לפקודה. ביהמ"ש קבע, כי המקרה הנדון אינו "עסק" כמובנו עפ"י הפקודה. המערערת אינה עוסקת בהשכרת נכסים, הכנסותיה אינן פרי של יגיעה אישית של עובדיה, שלוחיה, או מי מטעמה. המשמעות היא, כי המערערת לא הייתה רשאית לקזז את ההפסדים העסקיים שנצברו לה בגין עיסוקיה בעבר כנגד ההכנסות מדמי שכירות.

◆ ביהמ"ש קבע, כי על מנת שהוצאה תוכר, עליה לעמוד בעיקרון ההקבלה. דרישה לפיה ההוצאה הוצאה רק לשם ייצור ההכנסה ולא לשום צורך אחר, עלולה להיות נוקשה מדי במצבים רבים, שכן הוצאות רבות מוצאות לצרכים מעורבים, בין אם מדובר בהוצאה שהוצאה גם לייצור הכנסה וגם לצרכים פרטיים. ביהמ"ש קבע, כי המבנה ניתן לחלוקה והושכרו רק חלקים ממנו. משבחרה המערערת לפצל בפועל את המבנה בין החלקים המושכרים לחלקים ששימשו אותה לייצור או שהוחזקו על ידה כהשקעה בלבד, הרי שהיא רשאית לנכות רק חלק יחסי של הוצאות המימון בהתאם לחלק היחסי של המבנה ששימש אותה לייצור ההכנסה.

◆ ביהמ"ש קבע, כי בעניין שיעור הפחת הדין עם המשיב. תקנות הפחת-תיאומים קובעות שיעור פחת מיוחד של 5% למבנה של חברה תעשייתית. בשנות המס שבמחלוקת לא שימש המבנה למפעל תעשייתי שבבעלות המערערת. המערערת השתמשה במבנה רק לצורך השכרתו וגביית דמי שכירות ולכן לא חלה הוראת תקנה 2(א)(ב) לתקנות הפחת-תיאומים.

◆ המערערת דיווחה בשנת 2005 על הכנסה ממחילת חוב בגין הלוואה. בביהמ"ש הובהר, כי בעריכת השומה המשיב התעלם כלל מסוגיית מחילת החוב, וכי השומה שהוציא אינה מתייחסת כלל להכנסה ממחילת החוב. לפיכך, ביהמ"ש לא ראה צורך להכריע בטענות.

התוצאה:

◆ הערעורים נדחו.

ניתן ביום 10.11.13

ב"כ המערערת: עו"ד פטריק אלגז, ממשד אבני, הרצוג, שועלי אלגז את גורביץ' ושות'
ב"כ המשיב: עו"ד י' דאוד, פרקליטות מחוז חיפה

◆ המערערת, חברה תעשייתית הרשומה בישראל, נוסדה בשנת 1990. בשנת 1991 הוכרה המערערת כמפעל מאושר עפ"י חוק לעידוד השקעות הון (להלן: "החוק"). בשנים 1994-1995 הקימה החברה מבנה תעשייה. עם סיום הקמתו של המבנה, העבירה אליו המערערת את כל פעולות הייצור. לגרסתה, היא השתמשה במחצית משטח המבנה בלבד ואת יתרתו השכירה לגורמים שונים. השכרה זו אושרה ע"י מרכז ההשקעות. בשנת 2000, בחודש מרץ לערך, הפסיקה המערערת את כל פעולות הייצור וממועד זה ואילך הסתפקה בהשכרת חלקים מהמבנה לחברות שונות. אין חולק, כי פרט לדמי השכירות לא היו לחברה מאז שנת 2002 הכנסות נוספות.

◆ המערערת הגישה דו"חות על הכנסותיה לשנים 2006-2002. בדו"חותיה סיווגה המערערת את הכנסותיה מהשכרת חלקי המבנה כהכנסות מעסק, החייבות במס עפ"י הוראות סעיף 1(2) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). בשנות פעילותה של המערערת עד שנת 2002 נצברו לה הפסדים מפעולותיה העסקיות, והיא ביקשה לקזז את ההפסדים הצבורים מהכנסותיה בשל השכרת המבנה. המערערת גם ביקשה לקזז מהכנסותיה הוצאות מימון, לטענתה, בשל הלוואה שנטלה לשם מימון בניית המבנה. המערערת ניכתה בדו"חותיה גם פחת שנצבר בגין המבנה. המערערת חישה את הפחת עפ"י הוראות הפקודה וכן דרשה ניכוי פחת נוסף עפ"י הוראות חוק מס הכנסה (תיאומים בשל אינפלציה), (להלן: "חוק התיאומים"), בסך הכל דרשה פחת בשיעור של 10% לשנה. עפ"י דו"חותיה של המערערת, בכל שנות המס היו לה רק הפסדים ועל כן לא נדרשה לשלם מס על הכנסותיה.

◆ פקיד השומה לא קיבל את דו"חותיה והצהרותיה של המערערת. את ההכנסות מהשכרת חלקי המבנה סיווג כהכנסה פסיבית מהשכרה. לפיכך קבע המשיב, כי המערערת אינה רשאית לקזז את ההפסדים העסקיים שנצברו אל מול הכנסותיה מהשכרת הנכס. פקיד השומה לא התיר בניכוי את מלוא הוצאות המימון ואת מלוא ניכוי הפחת של המבנה. לעמדת פקיד השומה, ניתן להכיר בניכוי ההוצאות וניכוי הפחת רק בגין אותו חלק מהמבנה שהושכר, ועל כן התיר ניכוי יחסי אותו יחס שבין סך שטח המבנה לשטחים המושכרים בכל שנת מס. לעניין שיעור הפחת ציין המשיב, כי אין להכיר בפחת מואץ עפ"י סעיף 42 לחוק, כי המערערת לא דרשה בדו"חות את ניכוי הפחת המואץ עפ"י חוק העידוד.

◆ פקיד השומה הוציא למערערת שומות לשנות המס הרלבנטיות. על שומות אלו הגישה המערערת השגה, אולם הן נדחו ועל כן הוציא לה המשיב שומות בצו. על צווי השומה הגישה המערערת את הערעורים לביהמ"ש. במהלך הדיונים התברר, כי בשנת 2005 נצמחה לחברה הכנסה נוספת בעקבות מחילת חוב שחבה החברה לבעל המניות. לטענת המערערת, "מחילת החוב" מהווה הכנסה פירותית אצל החברה. עם זאת, כך נטען, הייתה המערערת רשאית לקזז כנגד הכנסה זו את הפסדיה העסקיים. המשיב מבהיר, כי לכאורה בעל המניות, מכר לחמו כבר בשנת 1998 וכי במועד המחילה כלל לא היה

היקף אחריות רו"ח מבקר ונאמן לסדרת אג"ח
ת"פ 12-01-61115 כלפון נ' אורורה פידליטי חברה לנאמנות בע"מ ואח'
אמיר אבו-ראזק, משפטן

במילים אחרות, ניתן לראות בפעולתו של רואה חשבון, אשר פעל בהתאם לתקנים, להוראות או להנחיות, כלא תקינה באם יוכח כי, בנסיבות, אותה פעולה הייתה לא סבירה. בעניין הנדון כבוד השופט קבע כי המבקר עמד בחובותיו ופעל נכונה וכנדרש.

◆ לבסוף, התייחס כבוד השופט לעניין קיום התרשלות מצד המבקר, וקבע כי בתי המשפט התייחסו בעבר לבחינת יסוד ההתרשלות בקשר עבודתו של רואה החשבון. לדעתו, היטיבה לסכם את הדברים כב' הנשיאה (בדימוס) גילאור בעניין ברוידא. כבודו הצטרף לעמדה לפיה על רואה חשבון מבקר לנקוט באמצעי זהירות סבירים בהתחשב בנסיבות, ואם פעל לפי תקני הביקורת שפרסמה לשכת רואי החשבון הקי שקמה חזקה, ניתנת לסתירה, כי הוא פעל בסבירות. בעניין הנדון נקבע כי המבקשים לא עמדו בנטל המוטל עליהם, כמי שמבקשים לאשר את תביעותיהם כתובענות ייצוגיות, להראות שהמבקר התרשל בעניינו. כבודו התרשם כי המבקר ביצע עבודות נאמנה, התמדק בסיכוני הביקורת שהייתה סיבה להאמין שהם הסיכונים העיקריים העומדים בפני החברה וגילה מחויבות לוודא כי מתבצעת ביקורת נאותה בחברת הבת על פי הנסיבות שהיו בידיעתו. הוא עשה שימוש בכלים העומדים לרשותו, עיין בניירות עבודה מרכזיים, הכיר את מאפייני חברת הבת ואף ביקר במשרדה והיה בקשר עם מנהליה, וכל אותה עת גם קיים תקשורת רציפה עם רואי החשבון של חברת הבת. כבוד השופט אינו סבור כי היה על המבקר לחשוך כי מתבצעת תרמית על ידי הנהלת חברת הבת בנכסיה. המבקר פעל כרואה חשבון מבקר סביר בנסיבות העניין ומשכך דין טענת הרשלנות כנגדו - להידחות.

תוצאה:

◆ הבקשות נדחו.

ניתן ביום 27.10.2013

ב"כ המבקשים: עוה"ד ת' כלפון ; עו"ד ע' מנור ועו"ד י' שמש

ב"כ המשיבים: עוה"ד ב' טל, עו"ד א' ששון ועו"ד ש' שניידר ; עו"ד ג' יהודה סביר, עו"ד מ' צברי ועו"ד נ' פלד

◆ מדובר בשתי בקשות מאוחדות לאישור תובענות ייצוגיות כנגד "שומרי הסף" של חברת "אוברלנד דיירקט (ישראל) בע"מ (להלן: "החברה") (שהתובעים מהווים מחזיקי האג"ח שלהן) – משרד רואי החשבון שביקר את דו"חות החברות, ובאחת מבקשות האישור גם את הנאמן על סדרת אגרות החוב, בטענה כי אלה התרשלו והפרו את חובותיהם. בין היתר נטען כי התנהלות "שומרי הסף" איפשרה ביצוע תרמית בנכסי חברת הבת של החברה. שתי הסוגיות העיקריות העומדות לדיון במסגרת תיק זה: (1) מה היקף האחריות של נאמן לסדרת אג"ח, שהונפקה על ידי חברת אחזקות, לפיקוח על התנהלותן של החברות המוחזקות על ידה? ; (2) מה היקף האחריות של רואה חשבון המבקר של אותה חברת אחזקות, בנוגע לאמינות הדוחות הכספיים המאוחדים, המורכבים בעיקר מנתונים כספיים של חברה מוחזקת המבוקרת בעצמה על ידי משרד רואה חשבון אחר?

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בפני כב' השופט חאלד כבוב:

◆ קבע כי, לעניין היקף אחריות נאמן - סעיף 35(א) לחוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968 (להלן: "חוק ניירות ערך") קובע את חובתו של הנאמן לפעול לטובת כלל המחזיקים בתעודות ההתחייבות. על פי סעיף 10(ב) לחוק הנאמנות, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק הנאמנות"), הנאמן חייב לנהוג באמונה ובשקיפה כפי שאדם סביר היה נוהג באותן נסיבות, ובשנת 2012 עוגנה מפורשות בסעיף 35(א) לחוק ניירות ערך, במסגרת תיקון 51 לחוק, חובת הנאמן לנהוג בזהירות, באמונה ובשקיפה. לעניין סמכויותיו וחובותיו של הנאמן מכח שטר הנאמנות, אלה מוגדרות באופן מפורט בשטר הנאמנות (שעבודים, חשבונות בנק, העברת כספים, קבלת מידע, כינוס אסיפת מחזיקי אגרות חוב וכו'). במקרה הנדון קבע כבוד השופט כבוב כי לאחר שיקול טענות הצדדים ובשים לב לחובתו של בית המשפט לבחון את התנהגות הצדדים לפי מצב הדברים שהיה בזמן אמת ולא "בחוכמה שבדיעבד", אין מקום להטיל אחריות על הנאמן.

◆ לעניין אחריות מבקר/רו"ח - בצד החובות החלות על רואה חשבון בקשר עם ביצוע עבודת ביקורת, דוגמת החובה לעשות את הביקורת בזהירות מקצועיים ראויה ולתכנן את הפעולות הדרושות לביקורת, קובעת תקנה 24 לתקנות רואי-חשבון (דרך פעולתו של רואה-חשבון), תשל"ג-1973 (להלן: תקנות רואי החשבון) כי "מי שפעל בהתאם לתקן, להוראה או להנחיה של לשכת רואי-חשבון בישראל, שאינם סותרים במפורש או מכללא תקנה מתקנות אלה, רואים אותו כאילו פעל בהתאם לתקני בקורת מקובלים, אלא אם יוכח כי פעולתו בנסיבות שבהן נעשתה לא היתה סבירה...".

רשות המסים: פשיטה חסרת תקדים באילת

בשבוע האחרון הדרימו לאילת עשרות עובדי רשות המסים, כדי לסייע במבצע אכיפה רחב היקף שערכו **משרדי מס הכנסה ומשרדי מכס ומע"מ באילת** בעיר, על מנת לוודא שחוק אזור הסחר החופשי - הפטור ממע"מ את תושבי אילת והסביבה - אינו מנוצל לרעה. עפ"י הודעת רשות המסים, במהלך הביקורות נמצאו עסקים רבים אשר משתמשים בחוק על מנת לעשות לעצמם רווח "מהצד". במהלך פעילות לילית שנערכה על ידי **חוקרי מכס ומע"מ באר שבע והדרום** בנקודות הביקורת בכניסה וביציאה מן העיר, אירעו מספר מקרים כגון תפיסת משלוח של טלפונים סלולריים, ש"שכחו" לשלם בגינם את המע"מ. במקרה דומה אף נעצר ושוחרר בערבות בעל עסק למכירת מוצרי חשמל, על ידי חוקרי המכס, בחשד שהמלאי הנמוך של מקררים בעסק שלו מעיד על כך שמכר את רוב הסחורה מחוץ לעיר וניצל את הפטור לרעה, זאת נוסף על כך שלא הגיש דוחות למע"מ במשך תקופה ארוכה. בנוסף ערכו מבקרי פקיד שומה אילת ביקורת לצורך אכיפה בתחום השכרת הדירות. מביקורת זו עלה, כי לא מעט מהדירות המושכרות שלא דווחו, היו שייכות לתושבי חוץ, ונציגיהם הוזמנו להמשך טיפול. באחד מן המקרים, הגיעו המבקרים לווילה בעיר על סמך מידע מוקדם, וגילו כי מעל לבית הפרטי קיימות ארבע יחידות דור המושכרות כשנתיים, כאשר הן הניבו לבעל הבית הכנסות של כ-120,000 ₪ לשנה עליהן מעולם לא דיווח. רשות המסים ציינה לטובה, כי **מתוך 293** ביקורות שנערכו בעסקים השונים, **נמצאו רק 9.8%** ליקויים ברישום הכנסות. בנוסף, הוזמנו לחקירה פלילית סרבנים- עוסקים שאינם משלמים מקדמות ו/או אינם מגישים דוחות שנתיים, הזמנה שבעקבותיה התייצבו כל הסרבנים לחקירה במשרדי מס הכנסה.

69% עברו את מבחני לשכת עורכי הדין

בחינת ההתמחות בכתב של לשכת עורכי הדין נערכה ביום 3.11.13 בתל אביב. לבחינה ניגשו 1972 מתמחים ומתמחות. עפ"י פרסומי הלשכה, **69%** מכלל הנבחנים שניגשו לבחינת ההתמחות עברו את הבחינה. על פי הנתונים, אחוז העוברים הגבוה ביותר מבין המתמחים שנגשו לבחינה בפעם הראשונה הוא מקרב **בוגרי המרכז הבינתחומי בהרצליה עם 98%**, אוניברסיטת תל אביב עם **96%** ואוניברסיטת בר-אילן עם **96%**. הציון הממוצע הגבוה ביותר, 80.2, הוא מקרב בוגרי האוניברסיטה העברית.

נעצר אמריקאי שמכר תארים מזוייפים

בית משפט השלום בירושלים סגן נשיאת בית המשפט, **כב' השופט אברהם רובין** האריך ביומיים את מעצרו של **ג'יי שכטר, בן 50 מירושלים**, אשר נעצר ביום 12.11.13 על ידי עובדי רשות המסים בחשד שהעלים הכנסה של מאות אלפי שקלים ממכירת דיפלומות ותארים מזוייפים. בזמנו, לפני כשלוש שנים התנהלה פרשה גדולה כנגד שכטר (האמריקאי), תושב ירושלים, ושותפו **יהונתן רבינוביץ'**, שהואשמו שמכרו תעודות ותארים אקדמיים מזוייפים במאות אלפי שקלים והעלימו את הכנסתם. בעוד השותף נכנס לשלוש שנים לכלא, השותף האמריקאי נמלט בליל חקירתו וכעת נעצר לאחר ששב ארצה. **חוקרי פקיד שומה חקירות ירושלים והדרום** חקרו את שכטר בנובמבר 2003 בחשד שלא דיווח על הכנסות של מאות אלפי שקלים, ובאותו לילה הוא נמלט מהארץ. בשנים שחלפו, רשות המסים המתינה לחזרתו לארץ והמשיכה לנהל הליכים משפטיים כנגד שותפו רבינוביץ', שעליו נגזרו לפני כשנתיים שלוש שנות מאסר בפועל על חלקו בעבירות. לאחרונה התקבל במשרדי פקיד השומה מידע כי החשוד שב לארץ ולפני כחודש הוצא נגדו צו מעצר. ביום 12.11.13 כאמור, נתקבלה הודעה משדה התעופה, כי שכטר מנסה לעלות על מטוס בשדה התעופה, וחוקרי היחידה הגיעו מיידית לעצור אותו. יצויין, כי לטענת שכטר הוא נמצא בארץ מזה שנתיים וחצי אך נראה כי הוא נכנס ויצא מן הארץ בתקופה זו תוך שימוש בדרכו האמריקאי.

נעצר עד תום ההליכים חשוד בעבירות מע"מ

ביהמ"ש המחוזי בבאר-שבע, כבוד השופט אליהו ביתן, קבע, כי הנאשם **מנשה רסולי** ייעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בכך קיבל ביהמ"ש המחוזי את הערר שהגישה המדינה, **עו"ד יהודית אביטן ועו"ד יעל בוקר-יוסף מהלשכה המשפטית האזורית של מע"מ ב"ש והדרום**, לאחר שבית משפט השלום הורה על שחרורו של רסולי בתנאים מגבילים. נגד רסולי וחמש חברות שבניהולו הוגש, ביולי 2013, כתב אישום חמור בו מיוחסות לו כאלפיים עבירות של ניכוי והוצאת חשבונות מס פיקטיביות, אשר בוצעו, לכאורה, במהלך השנים 2007 - 2013. סכומן הכולל של החשבונות בהן עשה שימוש עולה על 180 מיליון ש"ח (!) והמע"מ הגלום בהן עומד על סך של כ- 25 מיליון ש"ח. ביהמ"ש ציין בהחלטתו את היקפן העצום של העבירות כמו גם את התחכום והשיטתיות שאפיינו את ביצוען, המלמדות, כי אין לתת בנאשם את האמון הדרוש לשחרור ממעצר.

info@masfax.co.il

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
תל אביב 67021; טל. 03-6966416-03 פקס. 03-6953991-03

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי. טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.